

[Parkov.]

greben, skal han, selv om ingen Krigserklæring er kommen til hans Kundskab, forsvare sig til det yderste“

— der er dér ikke Tale om nogen politimæssig Foranstaltning. Jeg skal endvidere minde om, at Flaadens Overkommando den 1. August 1914 sendte et Brev til Forsvarsministeren, saalydende:

„Foranlediget ved de Udtalelser, der fra Udenrigsministerens Side faldt ved Mødet i Marineministeriet Dags F. M., skal jeg i Henhold til mine Udtalelser ved Mødet tillade mig at præcisere, at jeg“, — det er Flaadens kommanderende Admiral —

„indtil der fra Regeringens Side maatte foreligge anden skriftlig Ordre, anser Forsøg paa Landsætning af større fjendtlige Troppestykker paa Sjælland som Angreb, der uden nærmere Ordre vil være at modgaa med alle til Raadighed staaende Midler.“

Denne Skrivelse blev indsendt, men blev ikke besvaret, og en Kopi af denne Skrivelse, som findes i Overkommandoen's tjenstlige Arkiv, er paategnet af den kommanderende Admiral samme Dags Eftermiddag:

„Denne Skrivelse blev afleveret ved Middagstid; nogle Timer senere blev der fra Ministeren sendt mig mundtlig Meddelelse, at den ikke vilde blive besvaret.“

Skrivelsen forblev altsaa ubesvaret, og den af Flaadens Overkommando til Flaaden samme Dags Morgen udstedte Forholdsordre om at imødegaa eventuelle Landgangsforøg med alle til Raadighed staaende Midler forblev derfor som Følge af Viceadmiral Kofoed-Hansens Holdning uforandret staaende ved Magt under hele Sikringsperioden fra 1914 til 1918. Jeg tror, man har Lov til at sige, at man her er langt udenfor det, man nu vil indføre under Begrebet „politimæssige Foranstaltninger“.

Det ærede Medlem sagde i Gaar, at i hvert Fald den overvejende Del af den danske Befolkning var glad for, at Ledelsen af Værnene var i Hænderne paa dem, der ikke troede paa Værnenes Værdi. Det er naturligvis en Udtalelse, som kan fremsættes — den kan ikke bevises. I al Almindelighed har man vel Lov til at tro, at i en Periode saa skæbnesvanger som den, vi oplevede i 1914, kunde man ikke tænke sig, at den overvejende Part af det danske Folk skulde være særdeles lykkelig ved, at Ledelsen af, hvorledes Begivenhederne skulde forme sig fra dansk Side, var betroet Mænd, som ikke troede

paa Værnets Værdi. Jeg kan ikke sige noget om, hvorvidt det var Tilfældet, men jeg kan sige, at jeg ikke tvivler om, at man indenfor Hær og Flaade — og det var jo de Mennesker, der allerførst skulde anvendes, hvis det kom til krigerske Forviklinger — ikke var lykkelig ved at vide, at Ledelsen var i Hænderne paa Folk, der ikke troede paa Forsvarets Værdi. Naar jeg siger dette, er det selvfølgelig ikke noget Forsøg paa at ramme det ærede Medlem personlig — det er hans Opfattelse som Minister, der er Tale om. Jeg ved, at man med megen Ængstelse saa paa den Udvikling, der kunde ske, netop fordi Ledelsen var i Hænderne paa en Mand, som man vidste var en udpræget Modstander af ethvert Forsvar.

Nu hører jeg det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen forherlige det daværende Ministerium og vel sagtens ikke mindst den daværende Udenrigsminister og den daværende Forsvarsminister. Jeg ved ikke, om der er Grund til en saadan Forherligelse; jeg har det bestemte Indtryk, at de ud fra de Forudsætninger, som nu foranledigede dem til at handle som de gjorde, valgte det, som de mente var Land og Folk bedst tjenligt. Men det skulde jeg tro enhver gjorde paa den Tid; jeg ser ikke, der er nogen særlig Grund til at fremhæve disse som Eksempler. Derimod er jeg glad for at høre det ærede Medlem Hr. P. Munch omtale afdøde Landstingsmand Piper, vor tidligere Fører, paa den Maade, han gjorde, en Omtale, som Piper ogsaa har faaet fra anden Side, gaende i Retning af, at han var en forstandig Mand, en Mand, som ikke handlede overilet, som betænkte sig vel, men som oftest saa ogsaa valgte det rette og derefter stod fast paa det Standpunkt, han havde indtaget. Det er selvfølgelig en Glæde for os at høre, at en Mand, der indenfor vore Rækker betød saa overordentlig meget for os, faar et saadant Omdømme.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes det saa ud med Flaaden, da vi vedtog Loven af 1922, i Forhold til den Tilstand, den er i i Øjeblikket, vil jeg gøre opmærksom paa, hvad der staar i Referatet af et Møde i den Kommission, der var nedsat til Undersøgelse og Overvejelse af den fremtidige Ordning. I andet Bind pag. 1066 udtaler det ærede Medlem Nr. Niels Petersen:

„Jeg tilføjede, sidste Gang jeg havde Ordet, at det“ — nemlig det Forslag, der var Tale om — „betød en fortsat Række Udvidelser af Flaaden. Hr. Mægaard